

klagelig Tilstand som den, de for Øjeblikket leve under. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Finansminister og det højtærede Finansudvalg, om man ikke, efter at nu Opmærksomheden 2—3 Gange har været henledet derpaa, vil tage denne Sag under Overvejelse og se, om der ikke kunde udrettes noget til Bedste for denne Klasse Medborgere.

Men man kan ogsaa se denne Sag fra en anden Side. Hvis man kunde faa Sagen ordnet paa en anden Maade, som jeg ogsaa vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, vilde det ganske sikkert være endnu betydeligt bedre end at hjælpe paa den for antydede Maade. Jeg tror nemlig slet ikke, at denne Institution magter at kontrollere, om der bliver smuglet; den kan f. Eks. ikke holde Øje med alle Fartøjer om Matten. Vi kunne faa det ordnet paa en langt mere betryggende Maade ved at tage Krydsjerne i Land og i Stedet for have et Slags Kyst- eller Strandvagt, hvad man nu vil kalde det. Krydstoldvæsenet koster, efter hvad jeg kan se af Finansloven, ca. 260,000 Kr. om Aaret. Hvis vi aflastede hele dette forældede System og i Stedet for oprettede Strandvagter, vilde vi ganske sikkert faa en lige saa betryggende Sikkerhed mod Smugleri. Hvem tror i Grunden for Alvor, at vore Sømand i vor, Dampens og Elektricitetens Tidsalder have Tid til at standse deres Fartøjer, hvad enten de ere Sejlskibe eller Dampskibe, for at gøre Forsøg paa at smugle? Men selv om de havde Tid dertil og vilde gøre et Forsøg derpaa — jeg sætter vor hæderlige Sømandsstand alt for højt til, at tro det —, vilde vi nu dog ikke være saa betryggede derimod, som hvis vi havde Strandvagt, der patrouillerede langs vore Kyster. En jagtlydig Mand har foretaget og tilfallet mig en Slags Opmaaling af vore Kyster, og han mener, at der som vi anvendte ca. 125 Mand af det Mandskab, som er i Krydstoldvæsenets Tjeneste, til at holde Strandvagt, vilde det være langt mere betryggende end vore nuværende Toldkrydsjere. Og hvilken Fordel ville vi saa ikke have ved en saadan Ordning? Krydsfartøjerne genere nu i høj Grad vore Sejl- og Dampskibe. Jeg har Opværelsen fra forrige Aar liggende for mig, og saa vidt jeg kan se deraf, er det ca. 18,000 Fartøjer, der have været enten forseglede eller ledjagede i Havn. Det vidner om, at Toldfartøjerne virkelig ere paa deres Post, men det vidner ligesaa sikkert om, at Krydstoldvæsenet er en Gene for Sømandsstanden. Kommer en Sejlskibsfører Stagen ind, og skal ned til Kalkov eller til Svendborg eller en af de andre Havne paa Øerne, kan han komme til at passere 5—6 Toldkrydsjere.

Han skal standse for dem alle, og det kan tage fra en halv til en hel Time, hvilket vil forsinke ham 2—3 Timer paa hele Rejsen, og det kan være, at denne Forsinkelser kan give Anledning til, at han først naar den Havn, han skal til, en hel Dag senere. Ja, en enkelt meddelelse mig endog saa, at denne Standsnings har bevirket, at han er bleven forsinket et Par Dage, saa jeg indser som sagt ikke, der er Anledning til at opretholde en Indretning, der generer Sømandsstanden i den Grad, naar det ikke samtidig kan påvises, at den gør nogen virkelig Gavn. Jeg vil derfor haabe, at Finansministeren og Finansudvalget vil tænke alvorlig over denne Sag. Indrettede vi os paa den af mig her antydede Maade, vilde vi alligevel kunne faa Brug for omtrent alle de Mennesker, der ere ansatte i Krydstoldvæsenets Tjeneste, og Resten kunde vi sagtens faa anbragt andre Steder. Jeg gaar nemlig ikke at forsøge paa at tage Brødet ud af Munden paa nogen af dem, der ere ansatte i denne Tjeneste, men jeg mener, at der sagtens kan blive Plads for dem andre Steder, isald de ikke alle kunne benyttes til Kystvagter. Men selv om der skulde blive en Del til overs, vil der dog spares meget betydeligt ved ligefrem at pensionere dem og saa ikke at antage flere, end der for Fremtiden vil være Brug for. Den eneste, jeg kunde tænke mig, der ikke blev Brug for, kunde muligvis være Krydstoldinspektøren, men det siger jo heller ikke saa stort; han kan vi jo pensionere. Der er ganske vist bygget et nyt Krydsinspektionsfartøj, som har kostet mange Tusinde Kroner, man siger henimod 70,000 Kr., men for heller ikke at træde ham for nær har jeg intet imod, at han benytter dette Fartøj, saa længe han lever til f. Eks. at tage sig en Ferietur omkring i vore Sunde og Bælter og se paa Forholdene der. Hvis man tænker sig — som jeg før omtalte — at man gaar over til et System med Kystvagter, vil Følgen deraf være, naar man anbringer mellem 125 og 150 Mand, og giver hver en aarlig Løn af ca. 1,200 Kr. — jeg tror, de ville være lige saa godt tjente dermed som med det, de nu faa, naar de saa kunne bo hos deres Familie —, at vi ville faa en aarlig Udgift af ca. 150,000 Kr.; vi vilde altsaa spare over 100,000 Kr. aarlig, og det er ikke saa lidt at spare. Det kunde jo anvendes paa anden Maade til Gavn for vor Sømandsstand, f. Eks. til bedre Belysning af vore Karvande osv. Hvis man altsaa følger den Vej, som jeg her har antydet, vil man opnaa tre Ting, nemlig for det første, at Krydsmandskabet vil faa det bedre, for det